

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 sierpnia 1991 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu wykonywania budżetu państwa.

Na podstawie art. 42 ust. 2 i art. 38 ust. 3, w związku z art. 36 ust. 8 i art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§. 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb opracowywania planów finansowych państwowych jednostek budżetowych, zasady pobierania dochodów i dokonywania wydatków budżetu państwa.

2. Jednostki organizacyjne gmin, realizujące zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, stosują przepisy niniejszego rozporządzenia w zakresie tych zadań zleconych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ministrach — rozumie się przez to również kierowników naczelnych i centralnych organów administracji państwowej oraz innych dysponentów wyodrębnionych części budżetu państwa,
- 2) dysponentach części budżetowych — rozumie się przez to dysponentów wydatków budżetowych ustalonych w danej części budżetu państwa,
- 3) państwowych jednostkach budżetowych — rozumie się przez to państwowe jednostki organizacyjne, które pokrywają swoje wydatki bezpośrednio z budżetu państwa, a uzyskane dochody odprowadzają do tego budżetu,
- 4) gospodarce pozabudżetowej — rozumie się przez to zakłady budżetowe, gospodarstwa pomocnicze oraz środki specjalne państwowych jednostek budżetowych,
- 5) środkach pozabudżetowych — rozumie się przez to środki gospodarki pozabudżetowej oraz państwowych funduszy celowych,

- 6) zadaniach budżetowych — rozumie się przez to określone, jednorodne zadania klasyfikacyjnie wyodrębnione i realizowane przez różne jednostki organizacyjne i osoby fizyczne,
- 7) prawie budżetowym — rozumie się przez to ustawę z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18 i Nr 34, poz. 150),
- 8) układzie wykonawczym budżetu państwa — rozumie się przez to opracowany w podziale na części budżetu państwa szczegółowy roczny plan, obejmujący dochody i wydatki budżetowe, w szczególności określonej w art. 36 ust. 4 oraz na podstawie art. 36 ust. 5 prawa budżetowego,
- 9) planie finansowym — rozumie się przez to dokument planistyczny zawierający zestawienie dochodów i wydatków państwowej jednostki budżetowej, zadania budżetowego lub przychodów i rozchodów gospodarki pozabudżetowej i funduszy celowych,
- 10) wydatkach budżetowych — rozumie się przez to zaangażowanie środków finansowych na realizację zadań określonych w planie finansowym jednostki budżetowej,
- 11) limitach wydatków budżetowych — rozumie się przez to ustaloną na podstawie odrębnych przepisów górną dopuszczalną granicę określonych wydatków w planie i wykonaniu.

Rozdział 2

Dysponenci środków budżetowych

§ 3. 1. Państwowe jednostki budżetowe są głównymi dysponentami środków budżetu państwa, dysponentami drugiego lub trzeciego stopnia.

2. Głównymi dysponentami środków budżetu państwa są państwowe jednostki budżetowe posiadające odrębną część w budżecie państwa, wojewodowie lub inne jednostki

organizacyjne, którym Minister Finansów przyznał uprawnień dysponenta głównego.

3. Dysponentami drugiego stopnia są państwowe jednostki budżetowe bezpośrednio podległe dysponentom głównym; dysponentom drugiego stopnia podlegają dysponentom trzeciego stopnia.

4. Dysponentami trzeciego stopnia są państwowe jednostki budżetowe bezpośrednio podległe dysponentom drugiego stopnia albo dysponentom głównym, które otrzymane środki budżetowe wykorzystują (wydatkują) bezpośrednio bez prawa dalszego ich przekazywania.

§ 4. 1. Dysponenta niższego stopnia ustanawia dysponent wyższego stopnia.

2. Dysponentom głównym i drugiego stopnia mogą ustanawiać dysponentami środków tylko podległe jednostki, z tym że jeśli dysponentem głównym lub drugiego stopnia jest państwowa jednostka budżetowa, to może ustanowić dysponentami środków tylko podległe państwowe jednostki budżetowe.

3. Dysponentom głównym mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów ustanowić dysponentami środków budżetu państwa jednostki organizacyjne nie będące państwowymi jednostkami budżetowymi.

Rozdział 3

Rachunki bankowe

§ 5. 1. W zakresie obsługi budżetu państwa prowadzi się następujące rachunki bankowe:

- 1) centralny rachunek bieżący budżetu państwa,
- 2) rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych,
- 3) rachunki bieżące urzędów skarbowych dla gromadzenia dochodów budżetowych,
- 4) rachunki państwowych funduszy celowych,
- 5) rachunki środków na finansowanie inwestycji,
- 6) rachunki bieżące zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych oraz środków specjalnych państwowych jednostek budżetowych,
- 7) rachunki pomocnicze.

2. Obsługę bankową rachunków wymienionych w ust. 1 pkt 1—4 prowadzi Narodowy Bank Polski.

3. Obsługa bankowa rachunków wymienionych w ust. 1 pkt 5—7 wykonywana jest przez dowolne banki krajowe.

4. Obsługa bankowa prowadzona jest w ramach umowy rachunku bankowego i obowiązujących norm prawnych.

§ 6. 1. Państwowe jednostki budżetowe mogą wyodrębnić środki:

- 1) na akredytywę budżetową,
- 2) sum depozytowych,
- 3) sum na zlecenie.

2. Środki wymienione w ust. 1 są przechowywane na jednym rachunku pomocniczym.

§ 7. 1. Centralny rachunek bieżący budżetu państwa służy do:

- 1) gromadzenia dochodów budżetu państwa pobieranych przez urzędy skarbowe,
- 2) gromadzenia dochodów pobieranych przez państwowe jednostki budżetowe i przekazywanych za pośrednictwem urzędów skarbowych,

3) przekazywania dysponentom głównym środków pieniężnych na sfinansowanie planowanych wydatków dysponenta głównego i podległych jednostek,

4) przeprowadzania operacji związanych z otrzymanymi i udzielonymi krajowymi i zagranicznymi kredytami bankowymi oraz z emisją obligacji i bonów skarbowych,

5) przyjmowania pozostałości środków na rachunkach bieżących nie wykorzystanych w danym roku budżetowym,

6) przekazywania subwencji dla gmin.

2. Do rachunku, o którym mowa w ust. 1, mogą być prowadzone subkonta dla ważniejszych tytułów dochodów, na które przekazywane są przez urzędy skarbowe dochody budżetu państwa realizowane przez urzędy skarbowe.

3. Rodzaje subkont uzgadniane są corocznie z Narodowym Bankiem Polskim.

§ 8. 1. Rachunki bieżące urzędów skarbowych służą do gromadzenia wpływów budżetowych z tytułu:

- 1) podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych,
- 2) przekazanych przez państwowe jednostki budżetowe dochodów realizowanych we własnym zakresie.

2. Z rachunków bieżących urzędów skarbowych nie mogą być dokonywane żadne wypłaty, z wyjątkiem:

- 1) zwrotów nadpłat i oprocentowania tych nadpłat, uregulowanego odrębnymi przepisami,
- 2) pobieranych przez urzędy skarbowe dochodów gmin oraz należnych gminom udziałów w dochodach budżetu państwa, o których mowa w § 39 ust. 1.

3. Do rachunków bieżących urzędów skarbowych prowadzone są subkonta, których rodzaje ustalane są w trybie § 7 ust. 3.

4. Dochody zgromadzone na rachunkach bieżących urzędów skarbowych przekazywane są przez te urzędy, według stanu na 10 dzień każdego miesiąca, w dniu 21 danego miesiąca na centralny rachunek bieżący budżetu państwa, z zachowaniem podziału według subkont, o których mowa w § 7 ust. 2.

§ 9. 1. Rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych służą do rozliczeń operacji finansowych związanych z realizacją dochodów i wydatków.

2. Do rachunków bieżących państwowych jednostek budżetowych prowadzone są subkonta do ewidencjonowania dochodów budżetu państwa,

3. Na rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych — subkonta dochodów przyjmowane są:

- 1) wpływy państwowych jednostek budżetowych oraz wpłaty nadwyżek środków z jednostek gospodarki pozabudżetowej,
- 2) wpływy z tytułu zwrotu wydatków, jeżeli zwrot nastąpił po upływie roku budżetowego, w którym wydatku dokonano,
- 3) wpływy z tytułu oprocentowania środków na rachunkach bankowych, z wyjątkiem wpływów z oprocentowania sum depozytowych stanowiących własność osób fizycznych, które mogą zwiększać wartość depozytów, oraz wpływów z tytułu oprocentowania środków na rachunkach zakładów budżetowych, gospodarstw pomocniczych, środków specjalnych, które stanowią przychód tych jednostek.

4. Z rachunków bieżących państwowych jednostek budżetowych — subkonta dochodów dokonywane są:

- 1) zwroty nadpłat i zwroty kwot nienależnie pobranych wraz z oprocentowaniem uregulowanym odrębnymi przepisami,
- 2) przekazy zrealizowanych dochodów na rachunki bieżące urzędów skarbowych.

5. Na rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych przyjmowane są:

- 1) wpływy środków pieniężnych od dysponenta wyższego stopnia,
- 2) zwrot środków pieniężnych po zakończeniu roku budżetowego od dysponenta niższego stopnia,
- 3) wpływy z tytułu zwrotu wydatków dokonanych w tym samym roku, w którym poniesiono wydatki, z wyjątkiem zwrotu wydatków planowanych jako dochody.

6. Z rachunków bieżących państwowych jednostek budżetowych dokonywane są:

- 1) wydatki na finansowanie własnej działalności,
- 2) wypłaty dotacji przedmiotowych i podmiotowych,
- 3) wypłaty innych dotacji ujętych w ustawie budżetowej,
- 4) przelewy środków pieniężnych dla dysponentów niższego stopnia niezwłocznie po otrzymaniu środków od dysponenta wyższego stopnia,
- 5) zwroty nie wykorzystanych środków pieniężnych po zakończeniu roku budżetowego do dysponenta wyższego stopnia.

§ 10. Państwowe jednostki budżetowe przekazują pobrane dochody według stanu na ostatni dzień każdego miesiąca, do dnia 10 następnego miesiąca, na rachunki bieżące właściwych miejscowo urzędów skarbowych.

§ 11. 1. Państwowe jednostki budżetowe i państwowe fundusze celowe mające siedzibę poza miastem wojewódzkim mogą, po uzgodnieniu z Narodowym Bankiem Polskim, korzystać z zastępczej obsługi kasowej (wpłaty i wypłaty gotówkowe) w najbliższych położonych oddziałach banków krajowych.

2. Realizacja dyspozycji gotówkowych następuje na podstawie czeków podpisanych zgodnie z kartą wzorów podpisów potwierdzoną przez oddział Narodowego Banku Polskiego prowadzący rachunki bieżące jednostek budżetowych wymienionych w ust. 1.

3. Dyspozycje rozliczeń bezgotówkowych (np. polecenia przelewów) jednostki wymienione w ust. 1 mające siedzibę poza miastem wojewódzkim przesyłają bezpośrednio do oddziału Narodowego Banku Polskiego prowadzącego ich rachunki bieżące.

4. Urzędy skarbowe mające siedzibę poza miastem wojewódzkim mogą korzystać z zastępczej obsługi kasowej (wpłaty gotówkowe) w najbliższych położonych oddziałach banków krajowych w zakresie wpłat gotówkowych z tytułu wpływów podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych do kas urzędów skarbowych.

§ 12. 1. Dowody wpłat i wypłat z rachunków bieżących wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1—3 z tytułu realizacji dochodów i wydatków budżetu państwa powinny zawierać podziałki klasyfikacji budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Podziałki klasyfikacji budżetowej określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 18 kwietnia 1991 r. w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych oraz innych przychodów i rozchodów (Dz. U. Nr 39, poz. 169).

3. Dowody wypłat związane z przekazem dochodów, o których mowa w § 8 ust. 4, powinny zawierać umowny symbol 99-10-1000-91 w miejscu przeznaczonym dla podziałek klasyfikacji budżetowej.

4. Dowody wypłat związane z przekazem dochodów, o których mowa w § 10, powinny zawierać umowny symbol 99-10-1000-93 w miejscu przeznaczonym dla podziałek klasyfikacji budżetowej.

§ 13. Podstawą otwarcia rachunku państwowego funduszu celowego jest zawiadomienie banku przez dysponenta o utworzeniu funduszu z podaniem aktu prawnego powołującego ten fundusz.

§ 14. Rachunki środków na finansowanie inwestycji służą do gromadzenia środków na finansowanie inwestycji wymienionych w art. 26 ust. 1 prawa budżetowego.

§ 15. 1. Rachunki bieżące zakładów budżetowych, działalności jednostek budżetowych w zakresie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych służą do gromadzenia środków pieniężnych i pokrywania z tych środków kosztów własnej działalności.

2. Państwowa jednostka budżetowa prowadzi jeden rachunek bieżący dla działalności wymienionej w ust. 1.

3. Zakłady budżetowe i gospodarstwa pomocnicze państwowych jednostek budżetowych przechowują na rachunku bieżącym sumy depozytowe i sumy na zlecenie.

§ 16. Akredytywa budżetowa — na czas określony lub do odwołania — służy do finansowania zadań ze środków budżetowych, zleconych przez państwową jednostkę budżetową jednostce organizacyjnej lub osobie fizycznej.

§ 17. Sumy depozytowe są to sumy obce przechowywane przez państwowe jednostki budżetowe i zakłady budżetowe, w szczególności jako kaucje i wadia, sumy stanowiące przedmiot sporu otrzymane w związku z postępowaniem sądowym i administracyjnym oraz depozyty wartości dewizowych, które organy sądowe, administracyjne i celne przekazują do przechowania bankom w postaci depozytu zamkniętego.

§ 18. Sumy na zlecenie służą do finansowania ze środków zleciodawcy zadań zleconych do wykonania państwowej jednostce budżetowej lub zakładowi budżetowemu przez inne jednostki organizacyjne.

Rozdział 4

Uruchamianie środków budżetowych

§ 19. 1. Uruchomienie środków budżetowych odbywa się w drodze przekazania środków pieniężnych na rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych.

2. Dowody bankowe służące do przekazywania środków pieniężnych między dysponentami środków budżetu państwa powinny zawierać umowny symbol 99-10-1000-91 w miejscu przeznaczonym dla podziałek klasyfikacji budżetowej.

§ 20. 1. Minister Finansów przekazuje środki pieniężne na rachunki bieżące głównych dysponentów w wysokości niezbędnej do realizacji zadań ze wskazaniem okresu, na który są przeznaczone.

2. Główni dysponenci z otrzymanych środków pokrywają własne wydatki oraz przekazują środki dysponentom niższego stopnia.

3. Główni dysponenci przekazują ponadto gminom dotacje celowe na zadania zlecone.

4. Dysponenci trzeciego stopnia otrzymane środki pieniężne wykorzystują na pokrycie własnych wydatków bez prawa ich dalszego przekazywania.

§ 21. Dotacje z budżetu są realizowane w formie przelewu środków budżetowych na rachunki właściwych jedno-

stek organizacyjnych lub na wyodrębnione rachunki bankowe obejmujące środki na finansowanie inwestycji państwowych jednostek budżetowych i zakładów budżetowych.

Rozdział 5

Układ wykonawczy budżetu

§ 22. Układ wykonawczy budżetu państwa opracowuje się w następującej szczególności dochodów i wydatków:

- 1) dochody budżetowe — w podziale na działy i rozdziały klasyfikacji budżetowej oraz na ważniejsze źródła wyodrębnione w ustawie budżetowej,
- 2) wydatki budżetowe — w podziale na działy i rozdziały oraz na następujące paragrafy klasyfikacji budżetowej lub ich grupy:
 - a) wynagrodzenia wynikające ze stosunku pracy,
 - b) wynagrodzenia pozostałe,
 - c) wydatki pochodne od wynagrodzeń,
 - d) pozostałe wydatki bieżące,
 - e) dotacje,
 - f) wydatki na finansowanie inwestycji.

§ 23. 1. Państwowe jednostki budżetowe opracowują plany finansowe na podstawie przekazanych im przez dysponentów części budżetowych kwot dochodów i wydatków wynikających z podziału układu wykonawczego budżetu państwa, o których mowa w art. 36 ust. 6 i 7 prawa budżetowego.

2. Państwowe jednostki budżetowe opracowują odrębne plany finansowe dla zadań budżetowych, dla których ustalono w klasyfikacji dochodów i wydatków budżetowych odrębne rozdziały.

3. Plany finansowe, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują dochody i wydatki w szczególności nie mniejszej niż układ wykonawczy, o którym mowa w § 22.

4. Kierownik jednostki budżetowej może podjąć decyzję o opracowaniu planu finansowego w szczególności większej od określonej w ust. 3.

5. Ustalając w planie finansowym kwoty poszczególnych rodzajów dochodów i wydatków, należy zapewnić pełną ich zgodność z kwotami przekazanymi przez dysponentów części budżetowych.

§ 24. Plany finansowe, o których mowa w § 23, zatwierdzają kierownicy państwowych jednostek budżetowych w terminie 10 dni od daty otrzymania od dysponenta danej części budżetowej kwot dochodów i wydatków budżetowych.

§ 25. Ustalone w planie finansowym wydatki na wynagrodzenia i inne wydatki bieżące nie obejmują wypłat z tytułu robót i usług w zakresie inwestycji wykonywanych przez osoby fizyczne na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia. Wydatki z tego tytułu są dokonywane ze środków na inwestycje, zgromadzonych na wyodrębnionym rachunku bankowym.

Rozdział 6

Dokonywanie zmian w budżecie

§ 26. 1. Minister Finansów zawiadamia zainteresowanych ministrów o podjętych przez Radę Ministrów lub Ministra Finansów decyzjach dotyczących zmian w budżecie państwa.

2. Minister właściwy do spraw administracji zawiadamia zainteresowanych wojewodów o zmianach w budżecie państwa, o których mowa w ust. 1.

3. Dysponenci części budżetowych oraz wojewodowie zawiadamiają zainteresowane jednostki o zmianach w budżecie, wynikających z decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz o zmianach dokonanych we własnym zakresie.

4. Zawiadomienia o zmianach w budżecie, o których mowa w ust. 1—3, powinny obejmować dochody i wydatki w szczególności określonej w § 22.

§ 27. 1. Jeżeli zmiany w budżecie, o których mowa w § 26 ust. 1, dotyczą zleconych gminom zadań z zakresu administracji rządowej, dysponenci części budżetowych oraz wojewodowie właściwi ze względu na zakres zadań zleconych zawiadamiają gminy o dokonanych zmianach w budżecie.

2. Przepisy § 26 ust. 2 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 28. 1. Zawiadomienia, o których mowa w § 26, stanowią podstawę do wprowadzenia zmian w planach finansowych państwowych jednostek budżetowych oraz w planach finansowych środków pozabudżetowych.

2. Kierownicy państwowych jednostek budżetowych mogą dokonywać zmian w planach finansowych tych jednostek, pod warunkiem nienaruszenia przekazanych im kwot dochodów i wydatków, wynikających z układu wykonawczego budżetu państwa.

3. W przypadku konieczności dokonania wydatków nie przewidzianych w planie finansowym, których obowiązkowe płatności wynikają z tytułów egzekucyjnych, państwowa jednostka budżetowa po zrealizowaniu tych wydatków powinna niezwłocznie dokonać odpowiednich przeniesień planowanych wydatków z innych podziałek klasyfikacji budżetowej.

4. Do przeniesień planowanych wydatków budżetowych, o których mowa w ust. 3, nie mają zastosowania ograniczenia uprawnień kierowników państwowych jednostek budżetowych określone w ust. 2.

§ 29. 1. Wykorzystanie rezerw utworzonych w budżecie państwa następuje na podstawie decyzji o przeniesieniu określonych środków rezerwowych, zgodnie z ich przeznaczeniem, na odpowiednie podziały klasyfikacji wydatków budżetowych.

2. Z rezerw budżetowych nie mogą być finansowane bezpośrednio wydatki budżetowe.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, powinny obejmować kwoty zwiększenia wydatków w poszczególnych podziałkach klasyfikacji budżetowej w szczególności określonej w § 22 pkt 2.

Rozdział 7

Sprawozdawczość, ocena przebiegu realizacji budżetu

§ 30. 1. Narodowy Bank Polski sporządza sprawozdawczość z wykonania budżetu państwa:

- 1) przyspieszoną, według stanów rachunków bieżących wymienionych w § 5 ust. 1 pkt 1—3,
- 2) miesięczną:
 - a) z wykonania dochodów budżetu państwa w szczególności:
 - część, dział, paragraf dla dochodów podatkowych i niepodatkowych urzędów skarbowych,
 - w kwocie ogółem dla dochodów budżetu państwa realizowanych przez państwowe jednostki budżetowe,

- b) z wykonania wydatków budżetu państwa w szczególności: część, dział, paragraf lub grupa paragrafów,
- 3) roczną z wykonania dochodów budżetu państwa w szczególności wymienionej w ust. 1 pkt 2 lit. a) oraz z wykonania wydatków budżetu państwa w szczególności: część, dział, paragraf.
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, Narodowy Bank Polski przekazuje do Ministerstwa Finansów.
3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, Narodowy Bank Polski sporządza do końca 1991 r.
4. Zasady i terminy sporządzania sprawozdawczości budżetowej, odpowiednio do art. 51 pkt 1 prawa budżetowego, określają odrębne przepisy.

§ 31. 1. Ministrowie i wojewodowie, obowiązani na podstawie art. 41 ust. 2 prawa budżetowego do przeprowadzania okresowych ocen przebiegu wykonania zadań, a także dochodów i wydatków budżetowych, przez podległe im jednostki organizacyjne, wykorzystują w tym celu przede wszystkim okresowe sprawozdania z wykonania budżetu państwa oraz ustalenia organów kontroli.

2. Przedmiotem ocen, o których mowa w ust. 1, powinno być w szczególności:

- 1) zgodność realizacji wydatków z zadaniami rzeczowymi,
- 2) wysokość i terminy uruchomienia dotacji,
- 3) kształtowanie się zapasów materiałowych i innych składników majątkowych w porównaniu z normami,
- 4) prawidłowość kształtowania się należności i zobowiązań,
- 5) terminowość i prawidłowość pobierania dochodów.

Rozdział 8

Gromadzenie dochodów i dokonywanie wydatków przez jednostki budżetowe

§ 32. 1. Państwowe jednostki budżetowe realizujące dochody budżetowe i pozabudżetowe obowiązane są:

- 1) prawidłowo i terminowo ustalać należności z tytułu dochodów,
- 2) pobierać wpłaty i dokonywać zwrotów nadpłat,
- 3) prowadzić ewidencję dochodów według rodzajów i kwot,
- 4) terminowo wysyłać do zobowiązanych wezwania do zapłaty lub faktury z tytułu świadczonych usług,
- 5) terminowo wysyłać do zobowiązanych upomnienia oraz wdrażać w stosunku do nich środki egzekucyjne przewidziane prawem,
- 6) umarzać i odpisywać należności nieściągalne w granicach przysługujących uprawnień bądź kierować w tym zakresie wnioski w sprawie wydania odpowiedniej decyzji.

2. Dochody budżetowe powinny być zaliczane na rachunek bieżący — subkonto dochodów państwowej jednostki budżetowej, która prowadzi wymiar, pobór i ewidencję danej należności.

§ 33. 1. Państwowe jednostki budżetowe pobierające dochody do kasy lub za pośrednictwem poczty obowiązane są do przekazania ich w dniu wpływu na właściwy rachunek bieżący — subkonto dochodów. W uzasadnionych przypadkach, w zależności od wysokości wpływów gotówki oraz właściwego jej zabezpieczenia, kierownik jednostki może podjąć decyzję określającą częstotliwość przekazywania gotówki do banku.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy stałego zapasu gotówki na bieżące wydatki.

§ 34. 1. Kwoty dochodów nienależnie wpłaconych (pobranych) lub orzeczonych do zwrotu stanowią nadpłaty.

2. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, państwowa jednostka budżetowa zalicza nadpłaty na inne wymagalne należności przypadające od tego samego dłużnika, a w razie braku takich należności — zwraca je uprawnionej osobie.

3. Nadpłaty w dochodach budżetowych, powstałe zarówno w bieżącym roku budżetowym, jak i w ubiegłych latach budżetowych, zwraca się z tej podziałki klasyfikacji dochodów, na którą zalicza się bieżące wpływy tego samego rodzaju.

4. Podstawą dokonania zwrotu nadpłaty jest pisemne polecenie zwrotu podpisane przez kierownika i głównego księgowego państwowej jednostki budżetowej. Polecenie to powinno zawierać uzasadnienie zwrotu i wskazanie daty wypłacenia zwracanej kwoty. Jeżeli w jednostce dokonującej zwrotu nadpłaty jest dowód przychodowy, w wyniku realizacji którego powstała nadpłata, na dowodzie tym należy zamieścić adnotację o dokonanym zwrocie ze wskazaniem daty i pozycji księgowania zwrotu.

5. Oprocentowanie nadpłat związanych z uchYLENIEM lub zmianą decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego pomniejsza dochody budżetowe z tytułu odsetek za zwłokę.

6. Opłaty przekazów pocztowych związane ze zwrotem nadpłat obciążają wydatki budżetowe jednostki dokonującej zwrotu nadpłaty.

§ 35. 1. Państwowa jednostka budżetowa może zaciągać zobowiązania na realizację zadań do wysokości kwot wydatków ujętych w zatwierdzonym planie finansowym.

2. Zobowiązania z tytułu umów wieloletnich mogą być zaciągane tylko w wypadku, gdy umowy te uzasadnione są odpowiednimi programami prac. Mogą być również zaciągane zobowiązania z tytułu umów, których realizacja w roku następnym jest niezbędna do zapewnienia ciągłości działania jednostki, np. prenumerata czasopism, zakup żywności, opału.

§ 36. 1. Zaliczki na wydatki do rozliczenia mogą być wypłacane:

- 1) pracownikom — na koszty podróży służbowych i przemieszczeń oraz na pokrycie drobnych wydatków,
- 2) jednostkom organizacyjnym oraz osobom fizycznym wykonującym zadania finansowane z sum na zlecenie lub z akredytyw budżetowych — na koszty wykonywanych zadań,
- 3) w innych wypadkach określonych w odrębnych przepisach.

2. Pracownikom odbywającym stałe podróże służbowe oraz pracownikom, którzy z związku z czynnościami służbowymi pokrywają bezpośrednio drobne, stale powtarzające się wydatki, mogą być wypłacane zaliczki stałe na cały rok budżetowy lub na okres krótszy, jednak w wysokości nie przekraczającej przeciętnej kwoty wydatków półtoramiesięcznych. Na podstawie uznanych rachunków pokrywa się pełną kwotę należności; zasada ta ma odpowiednio zastosowanie do akredytyw budżetowych.

§ 37. 1. Zaliczki powinny być rozliczane bezzwłocznie po wykonaniu zadania. Zaliczki stałe powinny być zwrócone po upływie okresu ich ważności, przed ustaniem stosunku służbowego oraz przed końcem roku budżetowego, z wyjątkiem wypadków, o których mowa w ust. 2.

2. Zaliczki ze środków budżetowych udzielone pod koniec roku mogą być rozliczone do 8 stycznia następnego roku. Zwroty z tytułu nie wydatkowanych zaliczek zarachowuje się na zmniejszenie wydatków budżetowych roku, w którym udzielono zaliczki.

3. Od pracowników, którym są wypłacane zaliczki do rozliczenia, państwowa jednostka budżetowa pobiera deklarację zawierającą wyrażenie zgody na potrącenie nie rozliczonych zaliczek z wynagrodzenia pracownika. Deklaracja jest zbędna, gdy na podstawie odrębnych przepisów jednostka ma prawo potrącić z wynagrodzenia nie rozliczone w terminie zaliczki.

4. Jeżeli zaliczka podjęta przez pracownika nie została rozliczona w ustalonym terminie, potrąca się ją z najbliższych wynagrodzeń pracownika. Pracownikowi temu do czasu rozliczenia poprzednio wypłaconej zaliczki nie mogą być wypłacane dalsze zaliczki.

5. Sumy zaliczek wypłaconych ze środków budżetowych, a nie wydatkowanych do końca roku budżetowego, powinny być wpłacone do banku najpóźniej w przedostatnim dniu roku budżetowego. Pozostałości zaliczek udzielonych na koszty podróży, delegacji lub przeniesienia, rozpoczętych w roku budżetowym, a zakończonych po jego upływie, powinny być zwrócone po zakończeniu podróży, delegacji lub przeniesienia.

6. W razie przeniesienia pracownika służbowo do innego miejsca pracy, zaliczki pobrane przez pracownika, z wyjątkiem zaliczki na koszty przeniesienia, należy całkowicie rozliczać przed zmianą miejsca pracy.

§ 38. 1. W celu zapewnienia prawidłowej gospodarki materiałowej kierownicy jednostek budżetowych określają na podstawie wytycznych ministerstw lub jednostek nadrzędnych maksymalne normy zapasów materiałowych.

2. Zapasy materiałowe specjalne i sezonowe nie są objęte normami.

Rozdział 9

Rozliczenia z gminami

§ 39. 1. Pobierane przez urzędy skarbowe podatki i opłaty, stanowiące na podstawie art. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1990 r. o dochodach gmin i zasadach ich subwencjonowania w 1991 r. oraz o zmianie ustawy o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 89, poz. 518) dochody gmin, oraz udziały gmin w dochodach budżetu państwa, o których mowa w art. 3 wymienionej ustawy, urzędy skarbowe przekazują poszczególnym gminom bezpośrednio na ich rachunki w terminie 10 dni od dnia, w którym dochody te wpłynęły na rachunek bieżący urzędu skarbowego.

2. Odsetki, o których mowa w art. 8 ust. 3 ustawy wymienionej w ust. 1, urzędy skarbowe wypłacają gminom w ciężar dochodów bieżących budżetu państwa.

§ 40. 1. Urząd skarbowy ustala należne gminie kwoty udziałów w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa w taki sposób, aby każda gmina otrzymała:

- 1) 5% wpływów z podatku dochodowego pochodzącego od osób prawnych mających siedzibę na jej terenie,
- 2) 30% wpływów z podatku od płac, podatku od wynagrodzeń i podatku wyrównawczego,
- 3) 50% wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych opodatkowanych na zasadach ogólnych.

2. Przepisy ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 w części dotyczącej podatku od płac stosuje się z zastrzeżeniem art. 26 ustawy wymienionej w § 39.

§ 41. 1. Minister lub wojewoda podaje do wiadomości poszczególnym gminom zaplanowane w danej części budżetu kwoty dotacji celowych na finansowanie zleconych gmi-

nom zadań z zakresu administracji rządowej w terminie 14 dni od ogłoszenia ustawy budżetowej.

2. Zarząd gminy opracowuje odrębny roczny plan finansowy obejmujący wszystkie dochody i wydatki zleconych gminie zadań z zakresu administracji rządowej.

3. Plan, o którym mowa w ust. 2, opracowuje się w podziale na działy, rozdziały i paragrafy w pełnej szczegółowości klasyfikacji budżetowej.

4. Podstawą opracowania planu finansowego, o którym mowa w ust. 2, są kwoty dotacji celowych na zadania zlecone, przekazane gminie zgodnie z przepisem ust. 1, które planuje się jako dochody, i w tej samej wysokości planuje się wydatki we właściwych działach, rozdziałach i paragrafach.

5. Plan finansowy, o którym mowa w ust. 2, zatwierdza wójt lub burmistrz w terminie 30 dni od ogłoszenia ustawy budżetowej.

6. Jeżeli z realizacją zleconych gminie zadań z zakresu administracji rządowej wiążą się określone dochody, które są ujęte w budżecie państwa jako dochody pobierane przez gminę na rzecz budżetu państwa, minister lub wojewoda, o którym mowa w ust. 1, podaje te planowane dochody do wiadomości poszczególnym gminom.

7. Jeżeli zlecone gminie zadanie z zakresu administracji rządowej nie będzie realizowane przez urząd gminy, lecz przez inną wyodrębnioną jednostkę organizacyjną, zarząd gminy powinien opracować odrębny plan finansowy dla tego zadania lub nakazać tej jednostce opracowanie takiego planu.

§ 42. 1. Ministrowie i wojewodowie, którzy zlecieli gminom do realizacji zadania z zakresu administracji rządowej, ujmują w budżecie odpowiednie kwoty dotacji celowych, wyodrębnione we właściwych działach i rozdziałach klasyfikacji budżetowej.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1, są przekazywane gminom przez poszczególnych dysponentów budżetu państwa w okresach miesięcznych, stosownie do stopnia realizacji zadań w poszczególnych miesiącach.

3. Jeżeli z zadaniami, o których mowa w ust. 1, wiążą się określone dochody budżetowe, ministrowie i wojewodowie uwzględniają je w budżecie we właściwych podziałkach klasyfikacji budżetowej.

4. Jednostki organizacyjne gmin, realizujące zadania zlecone z zakresu administracji rządowej, jeżeli pobierają dochody, o których mowa w ust. 3, ujmują je w pełnej szczegółowości podziałek klasyfikacji budżetowej i przekazują w okresach miesięcznych na rachunki bieżące — subkonta dochodów ministrów lub wojewodów, którzy te zadania zlecieli.

Rozdział 10

Rozliczenia w okresie przejściowym (po zakończeniu roku budżetowego)

§ 43. 1. W celu zaliczenia operacji dokonanych z końcem roku budżetowego na rachunki właściwego roku budżetowego wprowadza się okres przejściowy dla operacji na rachunkach bankowych po zakończeniu roku budżetowego.

2. W okresie do dnia 8 stycznia, a gdy ten dzień jest wolny od pracy, to do pierwszego dnia roboczego po tym terminie, zalicza się na rachunki bankowe roku ubiegłego:

- 1) dochody pobrane do 31 grudnia przez kasy jednostek budżetowych i inkasentów,
- 2) dochody budżetowe wpłacone przez płatników do 31 grudnia do kas banków i urzędów pocztowych,
- 3) należności podatkowe przelane lub zainkasowane przez bank płatnika do 31 grudnia,

- 4) wpłaty przedsiębiorstw i innych jednostek działających na zasadach samofinansowania, przelane lub zainkasowane przez bank płatnika do 31 grudnia,
- 5) nadwyżki środków zakładów budżetowych, środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych, przelane do 31 grudnia,
- 6) rozliczone dochody budżetowe paragrafu klasyfikacji budżetowej „Wpływy do wyjaśnienia”,
- 7) wydatki budżetowe z tytułu przyjętych do 31 grudnia przez bank, urzędy pocztowe, instytucje finansowe i placówki handlowe czeków rozrachunkowych,
- 8) zwroty wydatków budżetowych dokonanych z wydatków roku ubiegłego,
- 9) zwroty sum niewłaściwie zaliczonych na rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych.

3. Do dnia 15 stycznia następnego roku po roku budżetowym na rachunkach bankowych roku ubiegłego dokonuje się następujących rozliczeń:

- 1) państwowe jednostki budżetowe przekazują zrealizowane dochody budżetu państwa na rachunki bieżące właściwych urzędów skarbowych,
- 2) państwowe jednostki budżetowe — dysponenci trzeciego stopnia przekazują pozostałości nie wykorzystanych środków budżetowych na rachunki bieżące dysponentów wyższego stopnia,
- 3) urzędy skarbowe przekazują należne dochody i udziały gminom.

4. Do dnia 20 stycznia po roku budżetowym państwowe jednostki budżetowe — dysponenci drugiego stopnia przekazują pozostałości nie wykorzystanych środków budżetowych na rachunki bieżące roku ubiegłego dysponentów głównych.

5. Do dnia 25 stycznia następnego roku po roku budżetowym na rachunkach bankowych roku ubiegłego dokonuje się następujących rozliczeń:

- 1) urzędy skarbowe przekazują dochody budżetowe państwowych jednostek budżetowych na centralny rachunek bieżący budżetu państwa,
- 2) urzędy skarbowe przekazują dochody budżetowe z tytułu podatkowych i niepodatkowych należności budżetowych na centralny rachunek bieżący budżetu państwa,
- 3) dysponenci główni przekazują pozostałości środków na centralny rachunek bieżący budżetu państwa,
- 4) gminy dokonują zwrotu dotacji celowych, jeżeli zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 8 prawa budżetowego występuje obowiązek zwrotu nie wykorzystanej dotacji celowej.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

§ 44. 1. Środki finansowe zgromadzone do dnia 31 grudnia 1990 r. na rachunkach bankowych środków na remonty kapitalne jednostek budżetowych, zwane dalej „środkami na remonty kapitalne”, mogą pozostawać na tych rachunkach do czasu ich pełnego wykorzystania, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Środki na remonty kapitalne mogą być w 1991 r. przeznaczone na finansowanie zobowiązań dotyczących remontów kapitalnych wykonanych przed 1991 r. oraz kosztów remontów realizowanych w 1991 r.

3. Środki na remonty kapitalne nie wykorzystane w 1991 r. podlegają przekazaniu najpóźniej w dniu 31 grudnia 1991 r. na dochody:

- 1) budżetu państwa, jeżeli rachunek bankowy należy do państwowej jednostki budżetowej,
- 2) budżetu gminy, jeżeli rachunek bankowy należy do gminnej jednostki budżetowej.

4. Rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 1, podlega zamknięciu przez bank na wniosek jednostki budżetowej zgłoszony po wykorzystaniu środków na remonty kapitalne lub w terminie określonym w ust. 3.

§ 45. W 1991 r.:

- 1) dopuszcza się realizację wydatków państwowych jednostek budżetowych w granicach limitów, które w układzie poszczególnych części budżetowych ustala Minister Finansów odpowiednio do wysokości stanów rachunków bieżących, wynikających z przyspieszonej sprawozdawczości, określonej w § 30 ust. 1 pkt 1.
- 2) upoważnia się gminy do bezpośrednio pobierania w ciężar centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa ustalonych przez Ministra Finansów na poszczególne miesiące kwot subwencji.

Rozdział 12

Przepisy końcowe

§ 46. Ustalone w niniejszym rozporządzeniu zasady i tryb wykonywania budżetu państwa mają zastosowanie do środków budżetowych na finansowanie nauki, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

§ 47. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. A. Podsiadło